

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica in octaua pasce. Tex. eua[n]ge. Jo. ca. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

tiā refuauerat p̄mū Ingressū petro se-
niori. Et h̄ est signū qd̄ in fine mōi etiā
iudaic⁹ p̄pl⁹ uertet: fm̄ Ch: x̄. tñ ita
diligent ista describunt vt nouerint lu-
del q̄ corpus nō fuit sublatū furrim. qz
vtiq; raptores nō p̄sissent morā in spo-
liando illō. sed festinassent. Amen.

Dñica in octaua pasce.
Lex euāge. Jo. ca. xx.

Qum esset sero die illo
vna sabbatorū: et fores
eēt clausē ubi erāt di-
scipuli cōgregati p̄pter
metū iudeoz: venit iesus ⁊ ste-
tit in medio: ⁊ dixit eis. Pax vo-
bis. Et cū hoc dixiss: ostēdit eis
man⁹ ⁊ lar⁹. Hauri sūt ḡ disci-
puli viso dño. Dicit ḡ eis iterū
Pax vobis. Sicut misit me p̄
⁊ ego mitto vos. Hec cū dixiss:
insufflauit ⁊ dixit eis. Accipite
sp̄m̄ sc̄m̄: quoz remiserit: pctā
remittunt eis: et quoz retinue-
ritis retenta sunt.

Qum esset sero die il-
la. 22. Jo. xx. In p̄nti euāgel.
tangūt tria p̄cta: q̄ sūt Appa-
ritio: Dubitatio: ⁊ Libertas.
Quārū ad p̄mū tāgit app̄itō: q̄ ch̄s
discip̄lis sero appuit: postq̄ Leophas
⁊ soci⁹ ex emaus fuerāt regressi. Et q̄
hec app̄itō de q̄ h̄ Jo. loq̄r: est eadē cū
ea / de q̄ p̄terita hebdomada feria sc̄ia
egit Lu. iō tota p̄ma ps p̄z ex dicit: ex-
ceptis paucis. P̄mū est q̄ ch̄s ianuis
clausis ingressus est. Circa h̄ ḡ sc̄edū
est ex doctrina s. Tho. j. q̄dli. q. x. r. iiij
sentē. di. xliij. q̄ int̄ q̄tuor doctes / gl̄io /
si corp̄s vna est subtilitas: a q̄ q̄dem di-
cūt corp⁹ gl̄iosum h̄ h̄ie vt sil̄ esse possit
cū alto corp̄e. S3 h̄ vt d̄r nō est itelligi-
bile: qz tal̄ dos auferret a gl̄ioso corp̄e
td̄ qd̄ p̄b̄et esse cū alto. i. dimensiones
Hoc ei p̄b̄es nō est q̄litas: qz nō ē da-
re aliquā q̄ remora duo corp̄a sil̄ eē pos-

sint. Necq; mat̄ia v̄l forma. qz gl̄iosū cor-
p⁹ nō eēt integz. Est ḡ dimēsiō cui p̄rio
⁊ p̄ se cōperit distinctio s̄tural. ⁊ ei⁹ diuisi-
ō potērial fac̄ distinctas p̄es vni⁹ cor-
p̄oz: sic ⁊ actual fac̄ distincta corp̄a actu
H3 at̄ gl̄iosū corp⁹ v̄na p̄tute q̄ possit
sil̄ eē cū alto: vt. s. duo corp̄a distincta fm̄
eē sint in vno situ. De⁹ em̄ q̄cūq; agit p̄
cās medias: p̄t ⁊ sine eis facere sic effi-
cere hoīem sine masculo ⁊ feia. Sic at̄
p̄uat acc̄is p̄ subiectū: ita p̄uat ⁊ di-
stinctōez in eē p̄ materīā distinctā h̄z si-
tū. Jō sic p̄t sine subiecto p̄uare acc̄is
ita p̄t sine distinctōe sit⁹ p̄uare distin-
ctiōne in eē. S3 ḡ istā doctrinā s. Tho.
arguit. qz d̄s h̄ possit supplere vicē alie-
rius cāe efficiētis: nō tñ cāe formal̄. Nō
ei possit alibi facere sine albedie. Sic⁹
et videt eē distinctiōis cā formal̄: ⁊ non
effectiua. Ad h̄ aut̄ d̄r q̄ duplex est rex
distinctio. Vna s̄tural siue mathemat̄
ca: ⁊ ista est formal̄ p̄ sitū: ⁊ sine eo esse
n̄ p̄t. Alia ē real̄ v̄l physica seu p̄spect
ua. Vñ superficies duoz celoz imediato-
rū q̄ mathematice s̄t vna: qz in vno situ
physice s̄t due: qz s̄t in diuersis subiectis.
Et isto mō distinctio ip̄ius esse ē effectiue
a situ: nō sic a cā / sed sic a p̄causa. Prin-
cipia ei eēntialia sub situ efficiūt eē: q̄
uis ista efficiētia nō s̄t p̄p̄a: h̄ s̄t p̄p̄a
seqla. Prope aut̄ ip̄m esse efficit q̄ p̄nci-
pia eēntialia sub situ efficiūt. i. generas.
Secōm est: qz d̄r: (Dixit ḡ eis iterz. Pax
vob) Be. Iteratio p̄firmatio est. Si
ue iō reperit: qz gemia est p̄rus charita-
tis: vel qz ip̄e est q̄ fec̄ vtraz vniū. Hec
ille. Vñ dixit p̄mo vt sc̄iāt se deo pacif-
catos p̄ sua vulnera. vñ ostēdit eis mā⁹ ⁊
lar⁹. Et sc̄do replicauit ne timerēt p̄se-
cutōes q̄bz ad gl̄iā vētr̄t: vt ip̄e. vñ sub-
dit (sic mi. me p̄ ⁊ e. m̄t. v.) Bre. i. ea
charitate vos diligo cū int̄ sc̄adala p̄se-
cutorū mitto q̄ me charitate p̄t diligit:
quē venire ad tolerādas passōes fecit.
Hec ille. Vel sic misit me p̄ ad p̄dicā-
dū ⁊ absoluēdū: ⁊ ego mitto vos vt do-
ceatis ⁊ absoluar̄ a pctis ministerialr̄
sic ego ⁊ in q̄tū hō instrallter: ⁊ in q̄tū
d̄s auctoritatue. Vñ subdit. (De: cū
dixisset insuf.) vt ostēderet sp̄itū sc̄m̄

Dominica in octaua Pasce

a se pcedere fm Aug. ij. d. trini. Die at
mgr hst. q. tribz vicibz chris spm sanctu
dedit. Prio an morte ad miracula facte
da septuagita discipul. Secdo int mor
te r ascensione ad remissioez pctoz yr h.
Tertio ad robur: yr i die petrecost. Die
aut Chry. q. qda dicur p ista insufflatio
ne discipulos fuisse pparos ad suscipien
du spm scm: q. si angelu videt Dantel
excessu meri passus est: qd passi eent sus
cipietes illa ineffabile gram nisi pmit
fuisent istructi. Et subdit q. no e pctm
dicere eol tuc suscepisse qnda spual gre
pate ad remittenda pctā. Sic ei dr san
ctus Tho. ij. p. q. lxxij. solus deo opat
ad effectū interiorē sacramentoz pncipa
liter: chris aut inqntū hō yr instrumētū
punctū r pncipale: aliū pō ministrū yr
instrumētā secundaria. Tō subdit (Quoz
zē.) In hac pre est morale documētū:
de q. Greg. ait i omel. Liber intrueri q
illi discipuli ad tanta onera hūilitatis
vocati: ad qntū culmē glie sūt pducti.
Ecce nō solū de semetipis securi sunt:
sed r pncipatū supni iudicij sortunt. yr
vice dei qbusdā pctā retineat: qbusdāz
relaxent. Hūc nūc in ecclia epī locū te
nentes: soluēdi atqz ligādī auctoritate
suscipiūt: q. gradu regimī sortitū. Grā
dis honor: sed graue pond⁹ isti est ho
noris. Durū qppe est yr q. ne scit tenere
moderamina vice sue: iudex fiat aliene
Hec ille. Chry. Sacerdos em r si ppi
am bene dispensauerit vīram: aliorum
pō nō cū diligentia curā habuerit: cum
pniciosis in gehennā vadit. Hec ille.
Quātū ad sedz tāgīf dubitatio Tho
me: cū dī. (Thomas aut yn⁹ ex duode
cim q. dicit didym⁹) id est geminus: vl
dubl⁹ yr dicitū est sup fertia sexta an dnt
eam de passioe (nō erat cū cis qn venit
Jesus) quia discesserat audis: hīs q. dī
cebat Leophas r soel⁹. Et h. fm Gre.
deus pmissit ppter nos yr firmi⁹ creda
mus. Un aut. Egī mīro mō supna ele
mentia yr discipul⁹ dubitās dū in ma
gistro suo vulnera palparer carnis: i no
bis vulnera sanaret ifidelitatis. Pl⁹ em
nob Thome ifidelitatis ad fidē. q. fides
credētū discipuloz pfuit: q. dum ille ad

fidem palpādo reducī: nra mens omni
dubitatioe postposita in fide solidatur.
Hec ille. Ex qbz patz Grego. sensisse q.
Thomas nō solū vidit sed etā terīgīe
loca vulnez chri. Die aut Chry. q. sic
q. ltrercūqz credere leuitat⁹ ē: ita multū
inuestigare grossissime mēt⁹ ē: r taliter
fecit Thomas. Nā seqt (Dixerit q. et aliū
discipulū. Vidim⁹ dnm. Ille aut nō ran
tū illis decredes quā rem putās impos
sibile fm Chry. (Dixit eis. Nisi videro
in manibz ei⁹ fixuras clauoz) ex q. videt
q. aliū apll dixerit ei chm resurrexisse
cū fixuris: nō solū cū cicatricibz: r mit
tā digitrū meū i locū clauoz: r mittā ma
nus meas in lat⁹ ei⁹: nō credā) Chry. q.
Alijs iste grossior existens: eā q. ē p sen
sum grossissimū. s. tactū qrebat fidē. et
neqz oculis credebat. Hec ille. Videt
aut i his pōbis Chry. incōueniēter illuz
imputare. q. duoz sensuū noticta certū
or est. Un r sup chis ad magz certifican
dū discipulos post vsum iussit eos pal
pare. Ad h. dicit p. q. p tactū certū cog
noscit an aliqd cedat vel nō. Tō ad p
bādū an i chri corpe ossa eent r caro: sus
cipit dñs palpare discipulos. S. Thomas
p tactū noluit h. cogscere: fm vulnez fi
gurā. Cert⁹ at p oculū q. p tactū cog
scit figura. Et lz sit maior certitudo tal
te extensioe illā duplici sensu cogscere:
tū signū mēt⁹ obtruse ē nō credere figu
rā q. pceptis oclis. Est aut i hac pre mo
rale documētū: yr qlbz qntūqz debi
lis mltū pfidat in deo. Nā de isto Tho
ma sic dr Chry. Instrumtor erat alijs
iste r infideltoz an chri passioez: postea
oibz fortior fact⁹ ē r irrepēsbil⁹ q. sol⁹
orbeterraz pcurrit r i medijs plebibus
voluebat volentibz eū interficere. Hec
ille. De h. etiā aplo r pibz nris narrant
mirāda ab Indis ad nos vententibz: yr
pote q. i festo ei⁹: mare pbeat siccum ac
cessum ad ei⁹ eccliaz: r q. sua manu corz
pus ei⁹ sacram porrigat cōionē: r q. die
bus passiois de qdam foramine crucis
quā tener manu exeat vitis: q. i die Pa
sce fructū maturz habeat: r mltā silia.
Quātū ad tertū tāgīf liberatio qua
chris illū ab infidelitate liberauit: cum

L ij

dicit (Et post dies octo iter erat discipuli ei⁹ intus) Tantu⁹ ar⁹ tardavit dñs et apparere fm⁹ Chry. yr⁹ interim ab alijs Thomas admont⁹ accēderet (z Tho⁹ mas cū eis) p⁹ que solū veniebat ch⁹is. Chry. Cōsidera dñi clemētia: q⁹lit⁹ z p⁹ vna aia ostēdit seipm⁹ vulnera habere: z accedit yr⁹ saluet vnū. Hec ille. (Venit Iesus ianuis clausis) Notandū est aut⁹ q⁹ ventre videt ipoztare p⁹gressione seu mortū organicū. Duplex ar⁹ ē local⁹ mor⁹ vn⁹ organic⁹ q⁹ pars post p⁹te mouet: yr⁹ est mor⁹ q⁹ aia in p⁹nti statu mouet cor⁹ poza. Nā p⁹mo mouet cor: z p⁹ illud alia mēbra. Ali⁹ est nō organic⁹: q⁹ s. corum corp⁹ mortū sil⁹ mouet: yr⁹ cū cadit lapis vterq⁹ aut⁹ mor⁹ inesse p⁹or⁹ g⁹lōso cor⁹ por⁹: yr⁹ vident velle Durād⁹ Scorus/ Perr⁹ de palude/ z sc⁹us Tho. De hoc vide Capiteolū i. liij. vi. vl. (Et stetit in medio z dixit eis. Pax vobis) Et yr⁹ d⁹ Chry. volens ostēdere/ q⁹ cū Thomas ad p⁹discipulos loq⁹bat ipse dñs aderat: nō expectauit yr⁹ ab eo in⁹rogare: s⁹ eis dē p⁹bis ei im⁹properat. Vñ sequit⁹ (Deide dicit Thome. Infer digitū tuū huc z vide manus meas: z affer manū tuā z mitte te in latus meū) Notandū q⁹ Thomas dixerat se velle videre figurā clauozū z mittere digitū in loca clauozū z mittere manū in latus. Ad ista aut⁹ tria inuitat eū ch⁹is: s⁹ nō eodē ordine: vn⁹ ly huc: nō videt demonstrare lat⁹: sed loca clauozū. Et nota q⁹ ch⁹is in suo corpe nō solū habuit vulney c⁹carrices. id est signa: sed etiā habuit aliquas ap⁹turas: als Tho⁹ mas p⁹ tacrū nihil fuisset certificat⁹. Et h⁹ innuit sc⁹us Tho. yr⁹ p⁹z si bñ inspicit⁹ ant⁹ dicit⁹ et⁹. iij. p⁹re. q. liij. art. iij. Et etiā h⁹ innuit: cū d⁹. in latus meū. Tal⁹ tñ ap⁹tura z p⁹trinitat⁹: solutio forte nō fuit penetrās penitus: sed p⁹ aliq⁹le h⁹ militatē carnis in locis vulney: z ita credo: sed p⁹ spūalem gl⁹iam in p⁹dictis loc⁹ apparentē recōpensat fm⁹ l. Tho. ibidē. Et q⁹ yr⁹ ibi dicit⁹ post resurrectionē nō fuit illud corp⁹ immutatū: ideo etiā nūc talia vulnera sūt in cor: cause horū habent sup⁹ in die pasce. Sic autē dicit Aug. xxij. de ciuit. dei. etiā in martyruz corp⁹ly erūt vulney c⁹carrices: sed sine omni diminutiōe mēbroz. (Et noli esse incredul⁹ s⁹ fidelis) Vtrū p⁹o Thomas ch⁹im tetigerit aut nō: ex euāgelio nō h⁹ s⁹ tñ fm⁹ l. Tho. iij. p⁹re vbi s. z. iij. v. xxj. z sc⁹m Leonē papā. z Theo. z Aug. terigit: s⁹ nō p⁹ se: q⁹ ad v⁹sum credidit fm⁹ l. Tho. iij. vbi s. s⁹ p⁹ nos: yr⁹ test⁹ esset resurrectōis. Et p⁹ h⁹ videt d⁹ cere Aug. q⁹ credebat: q⁹ tāgebat: tñ in tendit q⁹ credebat deitate q⁹ rangebat hoiez. cū q⁹ stat q⁹ solo v⁹su crediderit ho minis resurrectōez (Rādūt Tho. z d⁹ x⁹ et. Dñs me⁹ z de⁹ me⁹). s. es tu. In q⁹ly p⁹bis s⁹ Theo. duas naturas z vnā p⁹sonā exp⁹ssit (Dixit et Iesus: q⁹ vidisti me Thomas credidisti) Sciendū est ar⁹ fm⁹ Aug. z sc⁹m Tho. j. q. lxxij. q⁹ v⁹su rōne sue p⁹fectiōis p⁹ omi sensu capi conlucuit. Sic dicit⁹. Audi et vide q⁹bñ sonet cithara: z sic de alijs sensib⁹. Si q⁹ ad solū aspectū credidit: ly vidisti sum⁹ tur p⁹te. Si p⁹o ad tactū: sumit large p⁹ tetigit. Sed p⁹. Si vidit quō credidit: cū fides sit nō apparentiū: Ad hoc dicit Grego. q⁹ hoim⁹ quidē vidit: sed tñ deū p⁹fectus est (Beati q⁹ nō viderunt z crediderūt) Grego. in homel. In q⁹ inia nos spūaliter significati sum⁹ qui cum quē carne nō vidim⁹: mente retinemus: si tamen fidē nostrā opib⁹ seq⁹mur. Ille etenim vere credit q⁹ exercet opando q⁹ credit. Hec ille. Sic ar⁹ d⁹ Aug. p⁹o p⁹teriti r⁹ptis circa rem futurā v⁹us est p⁹ rei incertitudinē. Sed p⁹. q⁹ d⁹ Lu. z Beati oculi q⁹ vident que vos videtis. Ad h⁹ dicit sc⁹us Tho. hic q⁹ cum duplex sit beatitudo. s. rei q⁹ p⁹sistit i dono dei. s. in aliq⁹l⁹ p⁹nto. z sp⁹et q⁹ p⁹sistit in merito q⁹ntum ad primā beati sūt q⁹ videt ch⁹is: z q⁹ntū ad sc⁹dam beati q⁹ credūt nō videt res. Hec ex illo. q⁹ intendit q⁹ v⁹isio hūa nitatis etiā passibilis esset pars nostr⁹ premij accidentalis: z q⁹ ceteris partib⁹ ē magis meritozū credere sine v⁹su q⁹ cū v⁹su. Sed p⁹ra hec obijcit Alco. d⁹ Ly ra: q⁹ apl⁹ quib⁹ ch⁹is dixit. Beati oculi zc. nō erāt b⁹i in re: sed fallit: q⁹ erāt b⁹ arti in re p⁹iciparōe aliq⁹l⁹ sui premij accidentalis: s⁹ nō essent p⁹fecte b⁹i. Post

Dñica. i. post octa. pasce.

sum? etiā aliter exponere: vtrūq; referē do ad meritū. Nā bri. i. beatores q̄ nō videit̄ cetis p̄ib; q; magis merēt. s; bri. i. beatores q̄ videit̄: n̄ qdē cetis p̄ib;: s; q; coiter habuerit̄ fidē firmiore. **Chry.** **Et** p̄o Joānes pauciora alijs euāgelistis dixerat: subiūgit. (**Utra** qdē r̄ a. si. fe. i. i. post resurrectōz s; **Chry.** s; q; subdit (in cōspe. di. suoz) cū q̄bus i. solis post resurrectōz p̄uersat̄ est (q̄ nō sūt sc̄pta in libro h̄) vtr̄ p̄o sciam? q̄ nō discipuloz t̄m gr̄a mirac̄la faciebat: totā naturā hūanā alloquēs fm̄ **Chry.** d̄t (**Hec** aut̄ sc̄pta s̄t vtr̄ credat̄ q; i. i. i. est fili? dei) **Et** em̄ vna p̄sona subsistit in diuina r̄ in hūana natura: de eodē p̄e d̄t q; fili? est dei r̄ p̄ḡn̄tis. **Uz** em̄ i. i. i. dicat naturā hūanā: sic d̄s dinā: r̄ ch̄ris vtr̄q; q; t̄m d̄t eā in p̄creto: supponit p̄ supposito d̄no in q̄ talis natura subsistit. **Et** iō vocare i. i. i. in testē est iura re p̄ deū (**Et** vtr̄ credētes) fide formata charitate (vtr̄a et̄nā) q̄ sola simplr̄ est vtr̄a (beatis in noie ei?) .i. p̄ ip̄m q̄ ē vtr̄a. **Et** h̄ est documētū qd̄ in hac pte habet. **Uide** aut̄ br̄ūs euāgelista aliq̄n h̄ suo libro finē impositisse: deū p̄o sup̄ addidisse aliā manifestatōz ch̄ri factā ad mare tyberiadis. **Et** idē forte acc̄dit de historia adultere mulieris: de q̄ supra dictū est. Amen.

Dñica prima post octa. Pasce.
Textus euāgelij Joā. ca. x.

Ego sū pastor bonus. **Bo** nus pastor aīaz suā dat p̄ ouib; suis. **Mercēnari** aut̄ r̄ q̄ nō est pastor cui? nō sūt oues p̄prie: vidit lupū venientē: r̄ dimittit oues et fugit. **Et** lupus rapit r̄ dispergit oues. **Mercēnari** aut̄ fugit q̄a mercēnari? est: et nō p̄tinet ad eū de ouib;. **Ego** sum pastor bonus: r̄ coḡsco oues meas: r̄ coḡscit me mee. **Sic** nouit me p̄r: et ego aḡsco p̄rem: r̄ aiām meā

pono p̄ ouib; meis. **Et** alias oues h̄eo q̄ nō sūt ex hoc ouili: et illas op̄z me adducere: r̄ vocem meam audient: r̄ fiet vnū ouile et vnus pastor.

Ego sū pastor bonus. **Et** Jo. x. In p̄senti euāgelio tangit̄ comparatō q̄ est in vtr̄ r̄ū pastore r̄ mercēnariū. r̄ int̄ferunt̄ q̄dam de lupo r̄ ouib;. **Intelligit** tur aut̄ p̄ pastore platus bonus. p̄ mercēnariū platus malus. p̄ ouē subdit. p̄ lupū diaboli: r̄ q̄libet est mister intendēs malū outū. vtr̄ sunt heretici. **Dicit** ḡ. (**Ego** sum pastor bonus) **Sic** aut̄ d̄t **Chry.** d̄ns ante ista qdā maḡ p̄miserat in futurū. vtr̄puta felice vitā. **Jo** ne alius q̄s decrederet. hic agit de sua pastione: vtr̄ sic d̄scam? arguere. **Si** iste p̄ nobis morit̄: r̄ morte suā p̄nūciat. q̄re nō p̄t̄/ aut nō vult futura vitā p̄nūciare r̄ dare? **Sed** d̄t q; bonus pastor intrat p̄ ostiū vtr̄ d̄t Joā. ip̄e p̄o nō p̄t̄ intrare p̄ ostiū: cū sit ostiū: vtr̄ idē d̄t. **Ad** h̄ d̄t **Aug.** **Si** cur p̄ se nouit p̄rem: nos aut̄ per illū. sic intrat in ouile per seip̄m: et nos p̄ ip̄m. **Hos** q; ch̄m p̄dicam? per ostiū intram? **Ch̄ris** aut̄ seip̄s p̄dicat. **Lumē** em̄ r̄ alta demōstrat r̄ seip̄m. **Hec** ille. **Et** int̄endit q̄ nō incōuenit̄ sp̄ūaliter q; vnus sit pastor p̄ncipalis r̄ ostiū. **Hec** t̄m ostium cōuenit̄ oib; pastorib; bonis: sed t̄m p̄ncipali. **Itē** p̄: q; saluator se laudat: qd̄ r̄ nō videt̄ b̄n̄ factū in se. r̄ etiā nob̄ est exm̄ malū: vtr̄. s. nosip̄os laudem? et magnificem?. **Ad** hoc d̄icit q; n̄lls purus h̄o debet velle laudari a se / vel ab alto. q; si coḡiter vitā suā p̄teritā: habet do? lendi r̄ erubescēdi causam: s; futura t̄i? mendī. **Non** sic aut̄ ch̄ris. **ideo** vult a nobis laudari p̄pter nos. **Uñ** **Aug.** sup̄ ps. **Laudari** se vult d̄s vtr̄ tu p̄ficias: nō vtr̄ ille sublimet̄. **Nō** hoc a te amat q; illū augeat: s; qd̄ te ad illū p̄ducat. **Hec** ille. **Et** similiter seip̄m laudat p̄pter nos. **Uñ** **Greg.** in moral. **Deus** q̄ nos p̄bit̄ ber ne p̄prio ore laudemur: p̄ scripturam

Lij